

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **J. H.**, nyní bytem K., Germany, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem v Praze 5, Křížová 25 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 14.3.2012 proti rozhodnutí žalované ze dne 21.2.2012 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 14.3.2012 následně doplněnou podáním ze dne 11.4.2012 se žalobce domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 21.2.2012 č.j. X. Žalobce v žalobě mimo jiné vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, protože dle něho žalovaná provedla nesprávně výpočet jeho osobního vyměřovacího základu (dále jen **OVZ**), nebyly vzaty správné údaje (doba pojištění a roční výdělků), proto je jeho invalidní důchod příliš nízký. Také namítal, že má uvedeno 6 let zaměstnání v I. kategorii a přitom dle osobního listu důchodového pojištění (dále jen **OLDP**) má uvedeno 2.810 dní v I. kategorii, což je cca. 8 roků, proto požadoval zrušení napadeného rozhodnutí a také aby mu žalovaná uhradila zpětně za dobu od 1.1.1996 do 31.3.2012 úslou částku a také valorizaci jednotlivých částek k důchodu, která vznikla špatným výpočtem OVZ. K žalobě byla připojena kopie napadeného rozhodnutí a také kopie námítky ze dne 29.12.2011 proti rozhodnutí ze dne 14.11.2011 (nesouhlasil s výpočtem invalidního důchodu III. stupně a žádal o zaslání podrobného výpočtu, hlavně výpočtu OVZ), kopie OLDP zpracovaného 19.8.2004 i kopii evidenčního listu důchodového zabezpečení (dále jen **ELDP** či **ELDZ**)-H nahrazující tiskopis „126“ vyhotoveného VOKD a.s., Ostrava, dne 12.11.2003, kde byl nepřetržitě zaměstnán od

5.12.1972 do 18.11.1983 (vykázáno 2.810 dnů v kategorii I.AA). Dále připojil kopii dopisu ze dne 28.3.2012, který mu žalovaná zaslala a vysvětlila v něm způsob výpočtu OVZ.

Napadeným rozhodnutím ze dne 21.2.2012 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila *rozhodnutí ČSSZ ze dne 14.11.2011 č.j. X*, jímž mu zvýšila dle § 56 odst. 1 písm. d) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), s přihlédnutím k článku 40 Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 (dále jen **Nařízení**) ode dne 29.6.2011 výši invalidního důchodu na částku 8.962,-Kč měsíčně, přičemž od ledna roku 2012 náleží 9.110,-Kč měsíčně, protože Okresní správou sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Ostrava dne 14.9.2011 bylo zjištěno zvýšení stupně invalidity žalobce. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 21.2.2012 žalovaná zdůraznila, jakým způsobem nově stanovila výši invalidního důchodu ode dne, od něhož došlo ke změně stupně invalidity, přičemž výsledná, tedy nově stanovená procentní výměra invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně, od 29.6.2011 činila 6.732,-Kč měsíčně a základní výměra invalidního důchodu 2.230,-Kč měsíčně. Také bylo uvedeno, že předloží-li žalobce důkazy o další době pojištění či vyšších vyměřovacích základech, popř. o dalších skutečnostech rozhodných o výši invalidního důchodu, rozhodne ČSSZ o změně výše vypláceného invalidního důchodu.

Z připojeného spisu Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 86/2010 bylo zjištěno, že pravomocným rozsudkem ze dne 30.12.2010 bylo rozhodnutí žalované ze dne 8.12.2008 (*zamítnutí žádosti žalobce o plný invalidní důchod, neboť byl uznán jen částečně invalidní, protože jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti poklesla pouze o 50%, nikoli potřebných minimálně 66%*), zrušeno pro vady řízení a věc vrácena žalované k dalšímu řízení, žalovaná byla rovněž uložena povinnost zaplatit žalobci k rukám jeho zástupce advokáta Mgr. Vadima Rybáře na nákladech řízení 3.840,-Kč.

Žalovaná ve svém obsáhlém vyjádření ze dne 15.5.2012 závěrem setrvala na svém rozhodnutí ze dne 21.2.2012 a navrhla zamítnutí žaloby, protože námitky žalobce jsou irelevantní, když se žalobci dostalo podrobného vysvětlení postupu ke stanovení výše nejen částečného invalidního důchodu, ale i invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně dopisem ze dne 28.3.2012, který měl charakter informace o stavu věci podávané správním orgánem a není proto rozhodnutím ve smyslu § 68 **správního řádu** (zákon č. 150/2004 Sb.), proti němuž by bylo možno podat v zákonné lhůtě žalobu, proto se žalovaná k žalobním bodům uvedeným v doplnění žaloby nevyjádřila. Dále žalovaná zdůraznila, že doba pojištění byla zhodnocena na podkladě evidenčních listů důchodového zabezpečení (dále jen **ELDZ**) vyhotovených zaměstnavatelem žalobce Výstavba OKD Ostrava ze dne 28.5.1981 a 6.3.1986 včetně ELDZ-H nahrazujícího „Přílohu 126“ vyhotoveného též zaměstnavatelem dne 6.3.1986, kterým byla prokázána doba pojištění žalobce v preferované I. AA pracovní kategorii i doba pojištění v I., II., a III. pracovní kategorii v období od 1.1.1973 do 31.12.1978 a z těchto evidenčních listů bylo vycházeno i při hodnocení vyměřovacích základů za jednotlivé kalendářní roky rozhodného období, což bylo zohledněno rozhodnutím ČSSZ ze dne 17.9.1999, jímž byl žalobci od 1.1.1996 přiznán částečný invalidní důchod ve výši 2.258,-Kč (základní výměra 680,-Kč a procentní výměra 1.578,-Kč) měsíčně, kdy bylo celkové pojištění zhodnoceno v rozsahu 4.870 dnů (v *pracovní kategorii: I. AA - 2.461 dnů, I. – 35 dnů, II. – 1.181 dnů a III. 1.193 dnů*); citované rozhodnutí bylo změněno rozhodnutím ze dne 17.9.2004, kdy datum přiznání ani výše částečného invalidního důchodu nebyla změněna.

Dále žalovaná popsala průběh i dalších řízení týkajících se rozhodování ohledně žalobce (*odnětí a následné uvolnění částečného invalidního důchodu, zamítnutí žádosti o zvýšení částečného invalidního důchodu a zvýšení invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně*). Žalovaná připomněla, že žalobce nikdy nevznnesl námitku k výši jeho částečného invalidního důchodu, z něhož (*procentní výměry*) bylo vycházeno při stanovení výše invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně, přičemž při přiznání částečného invalidního důchodu bylo vycházeno z údajů uvedených v ELDZ, které rovněž nebyly žalobcem zpochybněny. Namítali tedy žalobce nesouhlas s výší invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně, musel by prokázat nové skutečnosti, které by ovlivnily především výši procentní výměry částečného invalidního důchodu; přestože žalobce prokázal další dobu pojištění, která byla do celkové doby zahrnuta, nicméně takový zápočet byl zcela bez vlivu na již vyplácenou výši částečného invalidního důchodu, kdy nedošlo ke zvýšení procentní výměry tohoto důchodu, jak je zřejmé z pravomocného rozhodnutí ČSSZ ze dne 16.1.2009 (*zamítnutí žádosti žalobce o zvýšení ČID, neboť dodatečně provedený zápočet doby pojištění byl zcela bez vlivu na výši ČID od 1.1.1996 ve výši 2.258,-Kč měsíčně*).

Žalobce ve svém podání ze dne 26.5.2012 i po seznámení s uvedeným vyjádřením žalované nadále setrval na žalobě a uvedl, že ELDZ nahrazující tiskopis 126 získal od zaměstnavatele na osobní žádost a jeho kopii poté zaslal ČSSZ, na což bylo reagováno ČSSZ dne 16.1.2009. K podání připojil kopii rozhodnutí ČSSZ ze dne 16.1.2009 (zamítnuta žádost o zvýšení ČID, kdy dle dodatečně předložených dokladů byla žalobci započtena v III. pracovní kategorii doba pojištění od 1.1. do 18.11.1983 v celkovém rozsahu 322 dní); dále připojil kopii OLDP zpracovaného 15.4.2009, v němž je již zahrnuta i doba zaměstnání od 1.1. do 18.11.1983 (322 dní zaměstnání – AA hl. doly).

Žádost žalobce ze dne 29.5.2012 o ustanovení zástupce byla zamítnuta pravomocným usnesením zdejšího soudu ze dne 9.10.2012.

K žádosti soudu tehdejší zaměstnavatel žalobce VOKD a.s. Ostrava – Moravská Ostrava zaslal kopie evidenčních listů za dobu od 5.12.1972 do 18.11.1983, dle nichž bylo dne 12.11.2003 pořízeno potvrzení nahrazující „Přílohu 126“ s tím, že dnes již není možné zjistit, zda tato příloha byla zaslána na vědomí ČSSZ Praha a jakou formou byla předána žalobci. (Dle ELDZ za dobu od 1.1. do 18.11.1983 hrubý výdělek žalobce činil 43.207,-Kč.)

Žalovaná ve svém podání ze dne 3.7.2012 sdělila, že soudem zaslané ELDZ od firmy VOKD a.s. měly pro žalobce ten přínos, že prokázaly dosud chybějící dobu pojištění od 1.1. do 18.11.1983 zařazenou navíc do preferované I. AA pracovní kategorie v počtu 322 dnů, za níž hrubý výdělek (vyměřovací základ) činil 43.207,-Kč a tím se rozhodné období posunulo na období od roku 1979 (původně 1978) do roku 1983 (původně 1982) a OVZ byl původně stanoven z rozhodného období kalendářních let 1982 a 1995 a zápočtem kalendářního roku 1983 se rozhodné období posunulo na období od roku 1983 až 1995, čímž byl z rozhodného období vyřazen kalendářní rok 1978, sice rovněž zařazený do 1. AA pracovní kategorie, avšak s vyšším vyměřovacím základem 52.641,-Kč, tudíž v rámci rozhodného období se změnily skutečnosti rozhodné pro výši důchodu, když byl kalendářní rok s vyšším vyměřovacím základem nahrazen kalendářním rokem s nižším vyměřovacím základem, proto bude žalobci invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně po skončení soudního řízení od nejbližší splátky

důchodu snížen (§ 56 odst. 1 písm. c) a d) zákona), neboť původně přiznaná základní (*správně procentní*) výměra od 1.1.1996 ve výši 1.578,-Kč měsíčně se zhodnocením kalendářního roku 1983 snížila na 1.556,-Kč měsíčně. *Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce* vyplývá, že skutečnosti uvedené žalovanou v jejích vyjádřeních odpovídají obsahu spisu, nedá se však zjistit, kterého dne bylo napadené rozhodnutí ze dne 21.2.2012 žalobci doručeno, sám žalobce uváděl dne 1.3.2012.

Podáním ze dne 23.3.2013 žalobce sdělil soudu změnu svého bydliště. Následně *žalobce dne 6.4.2013* vyjádřil svůj názor v této věci a uvedl i výpočet, dle něhož měl jeho průměrný měsíční výdělek činit 6.020,-Kč měsíčně a ne jak uvedla ČSSZ 15.1.2009 ve výši 4.025,-Kč; také souhlasil, aby soud o věci rozhodl bez nařízení jednání (24.4.2013), kam by se stejně nemohl dostavit ze zdravotních důvodů, nepožadoval náhradu nákladů vynaložených před soudem a navrhl, aby byl vydán rozsudek tak, jak uplatňoval 11.4.2012 v doplnění žaloby.

Žalovaná v podáních dne 10. a 18.4.2013 souhlasila s rozhodnutím věci bez nařízení jednání a zároveň odkázala na všechna svá předchozí vyjádření s přesvědčením, že žalobci velmi podrobně objasnila zákonné postupy, které učinila a dále uvedla, že z obsahu podání žalobce lze vysledovat, že ten již toliko polemizuje nad kroky učiněnými žalovanou, byť si je vědom nezpochybnitelného faktu, že žalovaná se nemůže od zákonných předpisů včetně koordinačních nařízení odchýlit a tudíž nemůže hledat cesty pro žalobce výhodnější, ale pouze takové, které nebudou v rozporu s právními předpisy.

Žalobce se podanou žalobou domáhá přiznání jiné výše invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně z důvodů v ní uvedených. Subjektivní pocit žalobce o tom, že by mu měl být přiznán vyšší invalidní důchod, nemůže být důvodem pro vyhovění, není-li podložen objektivně zjištěnými skutečnostmi ve vztahu k době pojištění a příjmům ze zaměstnání. Navíc nelze ani přehlédnout, že důkazní břemeno spočívá na žalobci, nikoli na žalované, tudíž prokázání tvrzení ohledně doby pojištění a vyměřovacích základů v jednotlivých letech prokazuje žalobce zejména ELDZ vyhotoveným jeho zaměstnavateli, pokud je nemá žalovaná k dispozici, dále tzv. zápočtovými listy či jinými doklady prokazujícími tvrzené skutečnosti.

Soud ještě připomíná, že podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění, soudní řád správní (dále jen *s.ř.s.*), při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 21.2.2012*.

Ústního jednání u zdejšího soudu dne 24.4.2013 se žalobce nezúčastnil a zástupce žalované závěrem navrhl zamítnutí žaloby, neboť stanovení výše invalidního důchodu žalobci pro invaliditu třetího stupně bylo provedeno v souladu s příslušnými paragrafy zákona č. 155/1995 Sb. pokud se týká nyní projednávané věci; podrobné vysvětlení výpočtu částečného invalidního důchodu, který byl poté transformován do invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně a dále byl zvýšen poté, co byl žalobce uznán invalidní pro invaliditu třetího stupně, bylo obsaženo v dopise ČSSZ ze dne 28.3.2012, který byl prokazatelně žalobci doručen, tento dopis nebyl a není rozhodnutím, ale pouze informací pro poživatele důchodu, tj. pro žalobce; v tomto dopise se však vyskytla ve výpočtu písařská chyba, kdy místo

správného údaje 5.113 dnů v rozhodném období od 1.1.1982 do 31.12.1995 je chybně uveden údaj 5.192 dnů (*druhá strana dopisu*), ale výpočet samotný je správně a tudíž je i správná výsledná částka 4.025,-Kč (*tj. výpočtový základ, který se stanovuje z OVZ*); žalovaná tedy nepochybně při stanovení nyní vyplácené výše invalidního důchodu, přičemž žalobce nikdy nezpochybnil výši původně přiznaného částečného invalidního důchodu, ze kterého byl potom vypočten současný invalidní důchod.

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 21.2.2012 není důvodná*. Žalobce totiž pouze v obecné rovině tvrdil, že z jeho OLDP nebyly při výpočtu invalidního důchodu vzaty správné údaje, zejména doba pojištění a roční výdělky, a tyto výhrady neupřesnil ani v doplnění žaloby ze dne 11.4.2012, kdy se pouze zabýval obsahem podání/dopisu žalované ze dne 28.3.2012, v němž mu byly sděleny podrobně skutečnosti k výpočtu částečného invalidního důchodu od 1.1.1996 a invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně od 29.6.2011, avšak uvedený dopis není rozhodnutím, tudíž není předmětem tohoto soudního řízení. Předmětem soudního přezkumu je však rozhodnutí žalované ze dne 21.2.2012, jak uvedeno shora. Jelikož žalobce přesně nespecifikoval žalobní body, kvůli nimž považuje napadené rozhodnutí za nezákonné či nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost nebo nedostatek důvodů rozhodnutí (*tj. vady řízení*), soud přezkoumal napadeného rozhodnutí v rámci uplatněných žalobních bodů a neshledal důvody k jeho zrušení ani pro vady řízení ani pro nezákonnost. Napadené rozhodnutí splňuje všechny podmínky stanovené v § 68 odst. 1 až 3 správního řádu (obsahuje výrokovou část, odůvodnění i poučení, i citaci příslušného § 41 odst. 2 a 3 zákona) a bylo zjištěno, že žalovaná při vydání napadeného rozhodnutí i jemu předcházejícího rozhodnutí ze dne 14.11.2011 postupovala v souladu s § 41 odst. 3 zákona a čl. 40 Nařízení; v napadeném rozhodnutí ze dne 21.2.2012 se ČSSZ dostatečným a srozumitelným způsobem vypořádala s námitkami žalobce, byť také nebyly konkrétní, ale pouze obecné (*žalovaná však žalobce k upřesnění námitek nevyzvala a na jeho požadavek o zaslání podrobného výpočtu invalidního důchodu a OVZ reagovala citovaným dopisem ze dne 28.3.2012*). Rovněž soud nepřehlédl, že k žalobě žalobce připojil kopii OLDP zpracovaného 19.8.2004 (celk. doba pojištění do 05.04.2016 činí: 12271 dnů, t.j. 33 roků a 226 dnů), ve kterém skutečně nebyla započtena doba zaměstnání od 1.1. do 18.11.1983 (322 dnů—AA hl.doly), tato doba ale byla započtena a zohledněna v rozhodnutí žalované ze dne 16.1.2009, avšak bez vlivu na výši přiznaného částečného invalidního důchodu (2.258,-Kč měsíčně), proto rozhodnutí ČSSZ ze dne 17.9.1999 (*výše částečného invalidního důchodu byla přiznána žalobci podle zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, což bylo pro něho výhodnější než dle zákona č. 155/1995 Sb.*) zůstalo i nadále v platnosti; v OLDP zpracovaném 15.1.2009 (příloha rozhodnutí ze dne 16.1.2009 - celk. doba pojištění do 05.04.2016 činí: 12593 dnů, t.j. 34 roků a 183 dnů) je v přehledu dob pojištění tato doba zaměstnání od 1.1. do 18.11.1983 uvedena, ale bez vyměřovacího základu, ani nebyla označena jako vyloučená doba. Proti rozhodnutí žalované ze dne 16.1.2009 však žalobce nepodal žalobu, proto jej soud nepřezkoumal.

Soud také podotýká, což ostatně učinila i žalovaná, že invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně byl stanoven z přiznaného a vypláceného invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně (*do 31.12.2009 částečný invalidní důchod*), jehož výši žalobce nezpochybnil a současná argumentace žalobce, že přiznaný invalidní důchod je dle něho příliš nízký, není zákonným důvodem pro zvýšení důchodu, jelikož výše jakéhokoli důchodu závisí pouze na

získané délce doby pojištění a také výši vyměřovacích základů v rozhodném období. Pokud žalobce prokáže další doby pojištění či dosud nezjištěné vyměřovací základy (mzda/příjem) a požádá písemně o jejich zohlednění, žalovaná provede nový výpočet předmětného důchodu (výsledkem může být nejenom zvýšení ale i snížení důchodu), což platí i tehdy, že rozhodné skutečnosti zjistí sama ČSSZ a v takovém případě zahájí řízení z moci úřední.

Ze shora uvedených důvodů proto soud *žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.*, v němž je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (*výrok I. rozsudku*). Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 21.2.2012 *shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu*, neboť žalobce neprokázal, že žalovaná pochybila při stanovení výše invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na základě dosud vypláceného invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně. Neznačená totiž, že je nezákonné rozhodnutí ČSSZ či je dán důvod ke zrušení pro vady řízení, není-li rozhodnuto dle představ žalobce.

Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (*výrok II. rozsudku*).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 24. dubna 2013

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně